Miercuri, 16 februarie 2022

P9_TA(2022)0030

Raport de punere în aplicare privind bunăstarea animalelor în exploatații

Rezoluția Parlamentului European din 16 februarie 2022 referitoare la raportul de punere în aplicare privind calitatea vieții animalelor în exploatații (2020/2085(INI))

(2022/C 342/06)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 13 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care afirmă că „Uniunea și statele membre țin seama de toate cerințele bunăstării animalelor ca ființe sensibile și respectă actele cu putere de lege și normele administrative, precum și obiceiurile statelor membre în privința riturilor religioase, a tradițiilor culturale și a patrimoniilor regionale”,

— având în vedere studiul Departamentului tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale al Direcției Generale Politici Interne din noiembrie 2020, intitulat „End the Cage Age: Looking for Alternatives” (Să punem capăt erei cuștii: în căutarea unor alternative), rezoluția sa din 10 iunie 2021 referitoare la inițiativa cetățenească europeană „End the Cage Age” ([1]) și Comunicarea Comisiei din 30 iunie 2021 privind inițiativa cetățenească europeană „End the Cage Age” (C(2021)4747),

— având în vedere Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă ([2]) (Directiva generală),

— având în vedere Directiva 1999/74/CE a Consiliului din 19 iulie 1999 de stabilire a standardelor minime pentru protecția găinilor ouătoare ([3]),

— având în vedere Directiva 2007/43/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de stabilire a standardelor minime de protecție a puilor destinați producției de carne ([4]),

— având în vedere Directiva 2008/119/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a standardelor minime pentru protecția vițeilor ([5]),

— având în vedere Directiva 2008/120/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a standardelor minime pentru protecția porcilor ([6]),

— având în vedere documentul de cercetare al Serviciului de Cercetare al Parlamentului European din iunie 2021 intitulat „Punerea în aplicare a legislației UE privind calitatea vieții animalelor în ferme: potențiala valoare adăugată la nivelul UE care rezultă din introducerea cerințelor de etichetare privind calitatea vieții animalelor la nivelul UE”,

— având în vedere studiul Comisiei din octombrie 2020 în sprijinul evaluării Strategiei Uniunii Europene pentru protecția și bunul tratament al animalelor 2012-2015,

— având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2017 referitoare la standardele minime pentru protecția iepurilor de crescătorie ([7]),

— având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2018 referitoare la bunăstarea animalelor, utilizarea antimicrobienelor și impactul creșterii industriale a puilor de carne asupra mediului ([8]),

([1]) Texte adoptate, P9_TA(2021)0295.
([2]) JO L 221, 8.8.1998, p. 23.
([3]) JO L 203, 3.8.1999, p. 53.
([4]) JO L 182, 12.7.2007, p. 19.
([5]) JO L 10, 15.1.2009, p. 7.
([6]) JO L 47, 18.2.2009, p. 5.
([7]) JO C 263, 25.7.2018, p. 90.
([8]) JO C 345, 16.10.2020, p. 28.

— având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: readucerea naturii în viețile noastre” ([9]),

— având în vedere Concluziile Consiliului din 16 decembrie 2019 privind calitatea vieții animalelor – o parte integrantă a producției animaliere durabile,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 7 decembrie 2020 privind o etichetă privind calitatea vieții animalelor la nivelul întregii UE,

— având în vedere Raportul special nr. 31/2018 al Curții de Conturi Europene din 14 noiembrie 2018 privind bunăstarea animalelor în UE: reducerea decalajului dintre obiective ambițioase și punerea în practică,

— având în vedere bilanțul calității („fitness check”) al legislației UE privind calitatea vieții animalelor efectuat în prezent de către Comisie,

— având în vedere avizul Comitetului European al Regiunilor din 5 decembrie 2018 privind reforma politicii agricole comune ([10]),

— având în vedere sondajul special Eurobarometru 505 intitulat „Pregătirea mâncării noastre pentru viitor – așteptările cetățenilor”,

— având în vedere cele cinci libertăți definite de Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor și anume libertatea de a nu suferi de foame, de malnutriție și de sete, libertatea de a nu suferi de frică sau de stres, libertatea de a trăi ferite de stres termic sau de disconfort fizic, libertatea de a nu suferi din cauza durerilor, a leziunilor și a bolilor și libertatea de a manifesta modele de comportament normal,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 12 mai 2021 intitulată „Orientări strategice pentru o acvacultură mai durabilă și mai competitivă în UE pentru perioada 2021-2030” (COM(2021)0236),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură, articolul 1 alineatul (1) litera (e) și anexa 3 la decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă,

— având în vedere avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,

— având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A9-0296/2021),

A. întrucât calitatea vieții animalelor, un element esențial pentru crescătorii noștri, este o chestiune etică, din ce în ce mai importantă pentru consumatori și pentru societatea noastră în general; întrucât interesul consumatorilor pentru calitatea produselor alimentare achiziționate și pentru calitatea vieții animalelor este mai mare ca niciodată, iar cetățenii UE doresc să poată face alegeri în cunoștință de cauză în calitate de consumatori; întrucât calitatea alimentelor joacă un rol important în atingerea obiectivelor Strategiei „De la fermă la consumator” în ceea ce privește calitatea vieții și sănătatea animalelor;

B. întrucât articolul 13 din TFUE recunoaște că animalele sunt ființe sensibile și prevede că Uniunea și statele sale membre țin seama pe deplin de cerințele lor legate de calitatea vieții atunci când elaborează și pun în aplicare politicile Uniunii în domeniul agriculturii și pescuitului, respectând, în același timp, obiceiurile legate de ritualurile religioase, tradițiile culturale și patrimoniul regional din statele membre;

C. întrucât, deși standardele europene de producție a alimente sunt printre cele mai înalte din lume, inclusiv criteriile privind calitatea vieții animalelor, acestea trebuie în continuare îmbunătățite; întrucât mai multe țări și regiuni au luat măsuri suplimentare în această direcție, cum ar fi interzicerea anumitor forme de creștere în cuști;

D. întrucât asigurarea unei formulări și aplicări uniforme a legislației privind calitatea vieții animalelor și actualizarea acesteia în conformitate cu cele mai recente cunoștințe științifice reprezintă o condiție prealabilă pentru ridicarea standardelor privind calitatea vieții animalelor și asigurarea respectării depline a acestora;

([9]) Texte adoptate, P9_TA(2021)0277.
([10]) JO C 86, 7.3.2019, p. 173.

E. întrucât unii crescători de animale europeni au făcut anumite progrese în ultimele decenii, prin revizuirea practicilor și îmbunătățirea și adaptarea activității lor; întrucât în perfecționarea lor, ei beneficiază de sprijinul organismelor consultative și de cercetare și al anumitor organizații neguvernamentale (ONG); întrucât implementarea unor tehnologii agricole inteligente pentru monitorizarea sănătății și calității vieții animalelor poate îmbunătăți prevenirea eficientă a bolilor și punerea în aplicare a standardelor pentru calitatea vieții animalelor; întrucât crescătorii europeni de animale sunt dispuși să continue să evolueze, dar se confruntă cu blocaje tehnice, precum și cu obstacole de ordin legislativ și economic; întrucât îmbunătățirea calității vieții animalelor trebuie să fie realizată ținând seama de aspectele sanitare specifice fiecărei specii și de faptul că nu doar producătorii trebuie să suporte costurile necesare în acest sens;

F. întrucât creșterii industriale a animalelor îi revine un rol proeminent în agricultura din anumite regiuni ale UE, întrucât, doar într-un deceniu, din cauza extinderii la scară largă și a intensificării sistemului agricol, au dispărut câteva milioane de ferme, adică peste o treime din toate fermele din Europa, iar marea majoritate dintre acestea erau mici afaceri de familie;

G. întrucât volatilitatea economică îi obligă pe crescătorii de animale să ia în considerare perioadele îndelungate necesare amortizării investițiilor, de exemplu în cazul spațiilor de adăpostire a animalelor concepute astfel încât să îmbunătățească calitatea vieții animalelor;

H. întrucât fermierii europeni adoptă în prezent măsuri suplimentare privind evoluția ameliorării animalelor și evoluția adăposturilor de animale, cu scopul de a consolida convergența cu cele „cinci libertăți” ale Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor;

I. întrucât calitatea vieții animalelor merge mână în mână cu bunăstarea crescătorilor și fermierilor și ambele ar trebui să beneficieze de resurse adecvate și de un mai mare sprijin practic la nivel european;

J. întrucât pandemia de COVID-19 a evidențiat legătura directă dintre sănătatea și calitatea vieții animalelor și sănătatea și bunăstarea oamenilor; întrucât calitatea vieții animalelor are legătură și cu mediul, fiind explorată cel mai bine prin cadrul „One Welfare”;

K. întrucât în exploatațiile zootehnice europene sunt implicate aproximativ 4 milioane de persoane (salariate și nesalariate), dintre care 80 % locuiesc în statele membre mai noi ale UE ([11]);

L. întrucât comerțul intra-UE cu pește joacă un rol esențial în întregul comerț cu pește al UE și întrucât, în 2014, a reprezentat 86 % din comerțul total din interiorul și din afara UE, volumele vândute în UE atingând 5,74 milioane de tone, cu o valoare de 20,6 miliarde EUR, cea mai ridicată valoare înregistrată din 2006 ([12]);

M. întrucât sănătatea și calitatea vieții animalelor sunt esențiale pentru a asigura un cadru propice pentru siguranța și securitatea alimentară și sănătatea publică și pentru a contribui la standarde înalte de calitate în UE;

N. întrucât animalele de fermă sănătoase sunt o componentă-cheie a creșterii sustenabile a animalelor, cu emisii mai reduse de carbon;

O. întrucât progresele științifice și tehnice conduc la o mai bună înțelegere a sensibilității și a comportamentului animalelor, precum și a calității vieții lor;

P. întrucât există dificultăți semnificative în colectarea datelor privind punerea în aplicare a legislației referitoare la calitatea vieții animalelor de fermă în ceea ce privește disponibilitatea și calitatea datelor, din cauza lipsei cerințelor de monitorizare și de colectare a datelor pentru statele membre;

Q. întrucât legislația actuală este parțial depășită și neactualizată la cunoștințele despre nevoile specifice ale animalelor în funcție de specie, vârstă, dimensiune și stare fizică și la progresul științific și tehnic în practicile de creștere a animalelor;

([11]) Studiu realizat pentru Comisie, intitulat „Future of EU livestock: How to contribute to a sustainable agricultural sector? (Viitorul șeptelului din UE: cum să contribuim la un sector agricol durabil?), iunie 2020.

([12]) Observatorul Pieței Uniunii Europene pentru produse provenite din pescuit și din acvacultură, *Piața de pește a UE: ediția 2015*.

R. întrucât corpusul legislativ al UE, care coexistă cu legislațiile naționale, prevede o combinație de derogări, excepții și cerințe imprecise și nu prevede garanții sau niveluri de protecție specifice, dând naștere la o serie de practici nedorite, creându-se fragmentare normativă și insecuritate juridică pe piața internă, toate acestea fiind considerate că au dus la denaturarea concurenței;

S. întrucât legislația UE privind calitatea vieții animalelor stabilește standarde minime de specifice fiecărei specii doar pentru porci, găini ouătoare, pui de carne și viței, în timp ce nu există o legislație specifică pentru nicio altă specie crescută pentru producția de alimente, și anume bovinele de lapte și de carne de peste șase luni, ovine și caprine, părinții puilor de carne și ai găinilor ouătoare, puicuțe, curcani, rațe și gâște, prepelițe, pești și iepuri; întrucât, în prezent, legislația UE privind calitatea vieții animalelor nu conține dispoziții specifice speciilor și pe grupe de vârstă care să acopere toate etapele ciclului de producție; întrucât un număr mare de animale de fermă terestre și de pești de crescătorie aparținând unor specii diferite sunt protejate în prezent doar prin dispozițiile Directivei generale;

T. întrucât alte măsuri decât legislația UE și controalele oficiale au contribuit la îmbunătățirea practicilor de creștere a animalelor; întrucât multe state membre au pus în aplicare standarde proprii pentru calitatea vieții animalelor, care sunt mai stricte decât standardele UE;

U. întrucât statele membre dispun de o marjă largă de apreciere în ceea ce privește stabilirea cerințelor și evaluarea respectării lor; întrucât statele membre au abordări diferite în ceea ce privește alocarea resurselor și prioritizarea controalelor oficiale;

V. întrucât punerea în aplicare a legislației este extrem de inconsecventă în statele membre; întrucât acest lucru a determinat niveluri diferite de conformitate și riscuri ce îi dezavantajează pe fermierii care respectă cerințele;

W. întrucât directivele privind găinile ouătoare, porcinele (pentru scroafele gestante) și vițeii au permis introducerea de schimbări structurale de dorit în ceea ce privește modul de creștere a animalelor; întrucât, în sectorul ouălor, al cărnii de vițel și al cărnii de porc, directivele au condus la schimbări semnificative în ceea ce privește clădirile și echipamentele și au contribuit la anumite evoluții în ceea ce privește numărul și dimensiunea exploatațiilor;

X. întrucât s-a constatat, în general, că Directiva generală a avut un impact mai redus decât directivele specifice speciei și un efect modest în ceea ce privește îmbunătățirea calității vieții animalelor deoarece stabilește cerințe vagi, marje largi de interpretare și nu prevede protecția specifică speciei pentru vacile de lapte, puii de reproducție pentru puii de carne și pentru găini, iepuri, oi și curcani;

Y. întrucât, din cauza presiunii legate de producție, principalele probleme pe care legislația a fost concepută să le abordeze rămân larg răspândite, inclusiv mutilarea și condițiile de supraaglomerare și stresante; întrucât obiectivele privind adăposturile pentru scroafe nu au fost atinse, iar punerea în aplicare a legislației a fost, în general, inconsecventă, aceste adăposturi prezentând în continuare condiții de supraaglomerare și stres și fiind insuficient amenajate;

Z. întrucât Directiva 1999/74/CE a fost un succes pentru furnizarea unor definiții adecvate pentru diferitele sisteme de producție; întrucât acest succes este totuși limitat, având în vedere că statele membre au adoptat abordări diferite în punerea sa în aplicare și că directiva nu conține dispoziții clare, obligatorii și cuprinzătoare, ceea ce a făcut posibilă menținerea concurenței denaturate pe piața unică, și întrucât această directivă nu a permis progrese suficiente, nu a satisfăcut nevoile reale ale găinilor ouătoare, situație care a creat treptat presiune în favoarea schimbării, motiv pentru care alternativele la un sistem de adăpostire ([13]) în cuști au început să fie utilizate mai mult în anumite statele membre;

AA. întrucât este atât în interesul fermierilor, cât și al consumatorilor să se asigure condiții egale pe piața internă și condiții egale pentru importurile de produse din țările terțe;

AB. întrucât, deși condițiile de muncă s-au îmbunătățit pentru crescătorii de găini ouătoare și crescătorii de viței, acest lucru nu este neapărat valabil pentru crescătorii de porci;

([13]) Studiul Parlamentului European intitulat „End the cage age: Looking for alternatives” (Să punem capăt erei cuștii: căutarea de alternative), noiembrie 2020.

AC. întrucât Comisia a decis să finalizeze în 2022 evaluarea impactului interzicerii creșterii animalelor în cuști, elaborată de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), și revizuirea legislației privind calitatea vieții animalelor, inclusiv a Directivei generale, până în 2023;

AD. întrucât este esențial să se facă distincția între, pe de o parte, neconformitățile anecdotice, care primesc o atenție excesivă, și, pe de altă parte, marea majoritate a celor care respectă normele;

AE. întrucât există diferențe în ceea ce privește metodele de creștere a animalelor și sistemele de producție între statele membre;

AF. întrucât demografia agricolă din Europa se confruntă cu un declin alarmant; întrucât reînnoirea insuficientă a generațiilor ar avea un efect nedorit asupra punerii în aplicare a normelor privind calitatea vieții animalelor;

AG. întrucât strategiile agricole, de mediu și de comerț internațional din UE și măsurile menite să asigure condiții de concurență echitabile pe piața unică ar trebui să fie coerente, complementare și adecvate;

AH. întrucât politica agricolă comună (PAC) este unul dintre instrumentele de reglementare și de finanțare care poate fi folosit ca stimulent pentru îmbunătățirea calității vieții animalelor de fermă, în special prin programe ecologice, dar și prin investiții de sprijin, însă sunt necesare și alte surse de finanțare, pe lângă PAC, pentru a realiza progrese în această direcție; întrucât, astfel cum s-a constatat în evaluarea celei mai recente strategii privind calitatea vieții animalelor efectuată de Comisie, statele membre au neglijat să profite pe deplin de fondurile destinate calității vieții animalelor, iar în prezent, milioane de euro din fondurile europene pentru dezvoltare rurală disponibile pentru îmbunătățirea calității vieții animalelor nu sunt utilizate sau sunt utilizate insuficient; întrucât creșterea animalelor este principalul beneficiar al ajutorului din al doilea pilon pentru fermele din zone cu constrângeri naturale, care constituie 50 % din suprafața agricolă utilizată europeană, și al măsurilor de agromediu, care compensează costurile suplimentare legate de amplasarea nefavorabilă sau obligația de a respecta legislația specifică ([14]);

AI. întrucât ar trebui acordată o atenție deosebită pentru a asigura o calitate mai bună a vieții animalelor pe durata întregului ciclu de producție și promovarea unor standarde mai ridicate pentru calitatea vieții animalelor, atât la nivel internațional, cât și pe piața națională, precum și că deciziile noastre politice nu conduc la o slăbire sau reducere a producției europene de animale, ceea ce ar avea ca rezultat relocarea producției în alte părți ale lumii, unde condițiile și standardele de creștere a animalelor nu corespund celor europene, precum și alte probleme conexe care ar afecta atât standardele pentru calitatea vieții animalelor, cât și obiectivele europene de mediu;

AJ. întrucât etichetarea poate fi eficientă numai dacă este bazată pe date științifice, ușor de înțeles de către consumatori, care pot face o alegere în cunoștință de cauză, concepută pentru o piață unică integrată, aplicată tuturor produselor de origine animală și susținută de o politică comercială coerentă a UE pentru a preveni intrarea pe piață a produselor fabricate cu standarde mai scăzute și numai dacă nu are implicații economice suplimentare pentru operatorii din sectorul alimentar, în special pentru agricultori, și este cu adevărat fezabilă pentru producătorii noștri, fără costuri sau constrângeri de punere în aplicare prea mari; întrucât o astfel de etichetare trebuie să contribuie și la crearea unor deschideri ale pieței pentru producători; întrucât rezultatele cercetărilor și ale consultărilor publice arată că anumite părți interesate, în special întreprinderi, nu sunt cu totul în favoarea propunerii de etichetare obligatorie; întrucât o etichetare voluntară va fi recompensată pe piață, unde nu există diferențiere pe baza caracteristicilor de producție; întrucât există puține date legate de impactul sistemelor de etichetare studiate asupra întreprinderilor din sectorul alimentar, precum și de încrederea consumatorilor și nivelul lor de înțelegere a practicilor în domeniul calității vieții animalelor;

AK. întrucât utilizarea tehnologiilor de trasabilitate prin ADN pentru a urmări fiecare animal bolnav sau fiecare produs alimentar infectat poate să garanteze siguranța alimentară și să prevină frauda alimentară oferind asigurări consumatorilor;

([14]) Studiu realizat pentru Comisie, intitulat „Future of EU livestock: How to contribute to a sustainable agricultural sector? (Viitorul șeptelului din UE: cum să contribuim la un sector agricol durabil?), iunie 2020.

AL. întrucât instrumentele de informare a consumatorilor ar trebui concepute astfel încât să mențină condiții de concurență echitabile și o abordare armonizată, ceea ce multiplicarea inițiativelor private, care utilizează condiții și afirmații neprotejate privind calitatea vieții animalelor pentru standarde variate, face imposibil; întrucât în UE există o piață în creștere pentru produsele de la animale provenite din sisteme ecologice, fără cuști și crescute în aer liber, precum și pentru alternative bazate pe plante;

AM. întrucât armonizarea și îmbunătățirea punerii în aplicare a reglementărilor și a standardelor ar trebui să ghideze acțiunea legislativă;

AN. întrucât majoritatea sistemelor de etichetare a calității vieții animalelor sunt inițiate de sectorul privat, iar restul sunt rezultatul parteneriatelor public-privat sau, într-o măsură mai mică, al inițiativelor actorilor naționali competenți din unele state membre;

AO. întrucât sistemele privind calitatea vieții animalelor în UE sunt voluntare; întrucât majoritatea acestora includ alte aspecte decât calitatea vieții animalelor, cum ar fi trasabilitatea, sustenabilitatea și sănătatea; întrucât acestea sunt foarte diferite în ceea ce privește funcționarea și proiectarea;

AP. întrucât nu există un consens asupra perspectivei unor norme de etichetare obligatorie a calității vieții animalelor, în principal din cauza implicațiilor economice care rezultă din punerea lor în aplicare, în special pentru crescătorii de animale; întrucât, chiar dacă normele obligatorii ar elimina anumite nereguli de pe piața europeană, ele ar avea un efect de atenuare asupra inițiativelor private menite să creeze o diferențiere a produselor și să utilizeze calitatea vieții animalelor ca pârghie comercială;

Concluzii și recomandări

Punerea în aplicare a legislației

1. salută evaluarea și revizuirea de către Comisie, până în 2023, a legislației privind calitatea vieții animalelor, inclusiv transportul și sacrificarea animalelor, cu scopul de a o alinia la cele mai recente dovezi științifice, de a-i extinde domeniul de aplicare, de a facilita asigurarea respectării acesteia și de a asigura un nivel mai ridicat de calitate a vieții animalelor, astfel cum se prevede în Strategia „De la fermă la consumator”;

2. recunoaște progresele făcute de mulți fermieri din domeniul producției animaliere în exploatațiile lor, în special pentru îmbunătățirea calității vieții animalelor, precum și dinamica și angajamentul unora dintre ei în ceea ce privește dezvoltarea și gândirea orientată spre viitor;

3. recomandă să se acorde tuturor crescătorilor, prin intermediul unui cadru la nivel comunitar, mijloacele de punere în aplicare a unui proces de progres bazat pe indicatori obiectivi referitori la cele cinci libertăți fundamentale definite de Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (OIE);

4. solicită ca orice acțiune legislativă viitoare (fie de introducere de legislație nouă, fie de revizuire a textelor existente) care implică modificarea sau schimbarea sistemului de producție (inclusiv a adăposturilor) și a criteriilor referitoare la calitatea vieții animalelor să se bazeze pe dovezi sau pe studii științifice solide și recente provenite din cercetarea axată pe o abordare sistemică și să ia în considerare toate aspectele pentru a asigura sustenabilitatea și calitatea vieții animalelor; solicită să se asigure un echilibru, să se respecte indicațiile științifice cu privire la modul în care să fie introduse schimbările care vor afecta animalele, mediul și agricultorii și să se consulte organismele competente ale statelor membre, cât mai curând posibil, în cadrul procesului legislativ;

5. subliniază că, înainte de luarea oricărei decizii, este necesar să se efectueze studii de impact și să se elaboreze o abordare pentru fiecare specie, pentru a defini nevoile specifice ale fiecărui tip de exploatație zootehnică;

6. solicită o mai bună gestionare a prevenirii în sectorul veterinar și promovarea unor standarde înalte privind sănătatea și calitatea vieții animalelor, în special privind vaccinarea și prevenirea utilizării inutile a antimicrobienelor, pentru a preveni răspândirea bolilor zoonotice;

7. are cunoștință de faptul că EFSA a elaborat mai multe avize privind utilizarea măsurilor bazate pe animale pentru speciile care nu intră sub incidența legislației specifice (vacile de lapte și bovinele crescute pentru carne) ca răspuns la solicitările Comisiei; regretă că aceste măsuri bazate pe animale propuse de EFSA nu au fost puse în aplicare până acum; invită, așadar, Comisia Europeană să se asigure că aceste măsuri bazate pe animale sunt actualizate cu cele mai recente cunoștințe științifice și sunt integrate în legislația specifică existentă;

8. recunoaște că, potrivit organismelor științifice, măsurile bazate pe animale, deși sunt de dorit, nu sunt întotdeauna aplicabile și verificabile în mod obiectiv; invită, așadar, Comisia, în contextul revizuirii sale a legislației UE privind calitatea vieții animalelor, să formuleze cerințe verificabile extrem de specifice, ținând seama de cele mai recente avize științifice și de diversele sisteme de producție din statele membre;

9. invită Comisia să se asigure că legislația existentă privind calitatea vieții animalelor este respectată și să actualizeze normele, acolo unde este necesar, pentru a le adapta mai bine la cerințele societății, în lumina progreselor științifice și a rezultatelor cercetării în acest domeniu, extinzând, în același timp, domeniul de aplicare și flexibilitatea acestor norme pentru a se adapta la cele mai recente evoluții științifice și tehnologice și la obiectivele Pactului verde;

10. reamintește că trebuie efectuate schimbări cuantificabile, orientate spre rezultate, după o evaluare științifică adecvată și în consultare cu organismele competente și cu părțile interesate din statele membre, pentru a face față provocărilor cu care se confruntă crescătorii de animale, pe de o parte, și nevoilor și așteptărilor cetățenilor și sănătății și calității vieții animalelor, pe de altă parte, ținând seama în mod corespunzător de cele mai bune opțiuni ale consumatorilor și de puterea lor de cumpărare; reamintește că sistemul alimentar european trebuie să asigure accesul la alimente de calitate și la prețuri accesibile; consideră că producătorilor ar trebui să li se garanteze o cotă echitabilă din prețul produselor alimentare care respectă legislația UE privind calitatea vieții animalelor;

11. solicită lanțuri de aprovizionare mai scurte în alimentație, bazate pe produse alimentare realizate la nivel local sau regional, pentru a le oferi consumatorilor un acces direct mai bun la produse alimentare locale și pentru a-i sprijini pe micii fermieri;

12. invită legiuitorii să țină seama în mod corespunzător de consecințele acestor evoluții și să le cunoască bine; solicită ca evaluarea schimbărilor să se facă într-un cadru global, care să integreze componentele de mediu, economice, sociale și de calitate a vieții animalelor, ale sustenabilității, precum și aspectele ergonomice pentru agricultori și a celor legate de sănătate, ținând seama în special de abordarea de tip „O singură sănătate”; reamintește că calitatea vieții animalelor trebuie să fie combinată cu o abordare economică sustenabilă;

13. subliniază necesitatea de a îmbunătăți bunul tratament al animalelor și sănătatea animalelor în sectorul creșterii animalelor, ca parte a abordării de tip „O singură sănătate”; subliniază că, pentru a atinge acest obiectiv, este esențială îmbunătățirea practicilor zootehnice, deoarece îmbunătățirea practicilor privind bunul tratament al animalelor duce la o mai bună sănătate a lor, reducând astfel nevoia de medicamente și scăzând răspândirea zoonozelor; invită Comisia să dezvolte și abordarea de tip „O singură bunăstare” în cadrul revizuirii legislației privind bunul tratament al animalelor;

14. invită Comisia și statele membre să își intensifice controalele pentru a monitoriza prezența antibioticelor și a altor reziduuri chimice interzise în importurile din țările terțe, în cadrul strategiei Comisiei de a combate în mod efectiv utilizarea nereglementată a antibioticelor și a pesticidelor în producția animalieră, producția de pește și fructe de mare și în acvacultură;

15. solicită introducerea unor măsuri care să garanteze siguranța și integritatea agricultorilor în cazul adoptării unor anumite acțiuni care vizează animalele;

16. subliniază că pentru orice schimbare trebuie să se țină seama de timpul, de sprijinul și de finanțarea de care au nevoie crescătorii de animale pentru a o pune în aplicare, de implicațiile economice și administrative pe care aceasta o presupune, precum și de inerția pe care o implică; subliniază că este necesar să se țină seama în special de costurile investițiilor, având în vedere riscul ca marjele de profit scăzute să ducă la perioade lungi de rambursare a împrumuturilor; observă că schimbările necesare pentru îmbunătățirea calității vieții animalelor de fermă necesită o perioadă de tranziție corespunzătoare; recunoaște că crescătorii de animale sunt atrași într-un ciclu de investiții continue ca urmare a inițiativelor recente privind calitatea vieții animalelor și a perioadelor lungi de amortizare;

17. salută inițiativa cetățenească intitulată „Să punem capăt erei cuștilor”; atrage atenția asupra faptului că orice schimbare adusă creșterii animalelor în cuști va trebui să includă definiții precise și lipsite de ambiguitate a ceea ce constituie o cușcă și a caracteristicilor acesteia pentru diferite specii, cu scopul de a asigura tranziția efectivă la sisteme de adăposturi alternative, care sunt deja viabile din punct de vedere comercial și sunt deja utilizate, cum ar fi sistemele de hale, în aer liber și ecologice pentru găini, sistemele de parcuri, țarcurile, sistemele în aer liber și ecologice pentru iepuri, sistemele de fătare liberă și de adăposturi comune pentru scroafe, sistemele de hale și sistemele aviare de creștere pentru prepelițe sau sistemele de adăposturi în pereche sau în comun pentru viței;

18. îndeamnă Comisia ca, în cadrul punerii în aplicare a noii legislații, să definească în mod exact și clar condițiile și instalațiile pentru creșterea anumitor specii de animale, care trebuie să se bazeze pe exemple de bune practici privind sistemele de adăposturi alternative; recomandă Comisiei să își concentreze activitățile pe îmbunătățirea securității alimentare și pe consolidarea pieței agricole a UE; solicită să fie revizuită Directiva 1999/74/CE a Consiliului privind protecția găinilor ouătoare, cu scopul de a elimina rapid și de a interzice bateriile și de a introduce sisteme fără cuști pentru toate găinile ouătoare, de a crea condiții de concurență echitabile și de a îmbunătăți calitatea vieții animalelor crescute în UE;

19. subliniază că investițiile în îmbunătățirea calității vieții animalelor duc la creșterea costurilor de producție, indiferent de tipul de creștere a animalelor vizat; constată că este necesar să se aibă în vedere ajutoare publice suplimentare sau un profit economic clar realizat pe piață, având în vedere că creșterea costurilor de producție îi va împiedica pe crescători să investească în calitatea vieții animalelor sau le va îngreuna acest demers, situație pe care nu ne-o dorim; solicită, prin urmare, ca orice creștere a standardelor privind calitatea vieții animalelor să aibă loc treptat și într-o manieră responsabilă, pe baza unui sistem de stimulente financiare, inclusiv prin utilizarea de fonduri din afara bugetului PAC;

20. îndeamnă Comisia să stabilească un sprijin financiar adecvat pentru crescătorii de animale, pentru a-i încuraja să investească în îmbunătățirea calității vieții animalelor; îndeamnă Comisia să trateze de urgență aceste probleme, stimulând și punând în aplicare îmbunătățiri durabile în ceea ce privește remunerarea eforturilor agricultorilor; solicită un sprijin financiar special suplimentar pentru crescătorii de animale, aferent tranziției la un sistem de adăposturi alternativ pentru animale în legătură cu punerea în aplicare a noii legislații care interzice creșterea animalelor în cuști, pe care Comisia s-a angajat să o realizeze până în 2027 pe baza apelului Parlamentului din rezoluția sa din 10 iunie 2021 referitoare la inițiativa cetățenească intitulată „Să punem capăt erei cuștilor”; recunoaște că acest lucru depinde de adoptarea unor măsuri prin care să se asigure resursele suplimentare necesare, precum și prețuri de piață juste; observă că creșterea continuă a standardelor privind calitatea vieții animalelor și din alte domenii de reglementare, deși sunt întotdeauna bine-venite, constituie o povară suplimentară pentru fermierii care respectă cerințele; subliniază că întotdeauna ar trebui să se acorde atenție în primul rând asigurării conformității și a consecvenței cu standardele existente, ca primă etapă pentru a garanta că fermierii care respectă cel mai puțin cerințele sunt aliniați la standardele existente și le respectă, înainte de a-i supune pe fermierii care respectă standardele unor poveri suplimentare; subliniază că, în contextul măsurilor de îmbunătățire a legislației UE privind calitatea vieții animalelor, trebuie luate în considerare, prin asigurarea reciprocității, veniturile agricultorilor și competitivitatea crescătorilor de animale europeni pe piața agricolă mondială;

21. este conștient de faptul că legislația europeană privind calitatea vieții animalelor nu este, la nivel general, foarte consecventă cu PAC 2014-2020, precum și de integrarea insuficientă a legislației specifice în planurile naționale pentru dezvoltare rurală și de finanțarea insuficientă a obiectivului privind calitatea vieții animalelor, cu diferențe mari de la un stat membru la altul; încurajează statele membre să elaboreze programe ecologice privind calitatea vieții animalelor în cadrul planurilor lor strategice naționale și invită Comisia să se asigure că planurile strategice naționale oferă sprijin și orientare fermierilor în procesul de îmbunătățire a standardelor privind calitatea vieții animalelor; solicită ca, atunci când vor realiza o tranziție în exploatațiile lor, inclusiv prin îmbunătățirea adăposturilor astfel încât acestea să corespundă nevoilor fizice și comportamentale ale animalelor, fermierii din domeniul producției animaliere să primească de urgență sprijin financiar, fie prin intermediul politicilor publice (combinarea coerentă a diferitelor instrumente, inclusiv a PAC și a Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură), fie prin intermediul măsurilor de piață, iar consumatorii să fie informați clar și în mod transparent cu ajutorul unei etichetări clare și exacte a produselor de origine animală, care să vizeze aspectele legate de calitatea vieții animalelor din întregul ciclu de producție, inclusiv metoda de producție; solicită, de asemenea, să fie realizată o strategie de comunicare transparentă, pozitivă și fără stigmatizare pentru toate produsele de origine animală, ținând seama de particularitățile anumitor produse regionale tradiționale, pentru a sensibiliza publicul cu privire la competențele profesionale, importanța și calitatea activității fermierilor și a crescătorilor de animale, precum și cu privire la beneficiile noii legislații privind calitatea vieții animalelor;

22. invită Comisia să comunice mai efectiv cu privire la bunele practici, să contribuie la o mai bună vizibilitate a acestora și să susțină sectorul creșterii animalelor în realizarea de progrese privind acțiunile pozitive, prin sprijinirea mijloacelor de punere în aplicare, respectând astfel eforturile tuturor actorilor în demararea inițiativelor lor și adoptând un rol de încurajare, care să stimuleze integrarea de noi practici;

23. îndeamnă statele membre să excludă din sprijinul cuplat facultativ acordat în cadrul PAC plățile pentru bovinele a căror destinație finală este vânzarea pentru activitățile legate de coride, excluzând în mod proporțional de la plăți numărul corespunzător de capete de bovine;

24. invită Comisia să investească în situația fermierilor care se ocupă de animale și în atractivitatea acestei ocupații, cu scopul de a crește motivația și productivitatea în rândul fermierilor existenți și al viitorilor fermieri, crescând astfel în mod direct calitatea vieții animalelor;

25. propune dezvoltarea formării accesibile ca preț a fermierilor și a operatorilor care se ocupă de animale în acest sector, adăugând un modul specific pentru formarea inițială și formarea continuă în scopul îmbunătățirii competențelor; solicită Comisiei să verifice periodic eforturile depuse de statele membre și de fermieri în vederea îmbunătățirii calității programelor de învățământ și formare și să recompenseze în mod corespunzător angajamentul deosebit al acestora; sprijină eforturile constante de a colecta exemple de bune practici în domeniul învățământului și formării, care să fie puse la dispoziția statelor membre prin intermediul unor rapoarte anuale; constată că multe dintre pericolele identificate pentru calitatea vieții animalelor provin din acțiunile și practicile persoanelor care lucrează cu animale și ale proprietarilor de animale; încurajează Comisia să verifice dacă formarea fermierilor și a persoanelor care se ocupă de animale este inclusă în planurile strategice naționale;

26. reamintește că practicile care au ca scop îmbunătățirea calității vieții animalelor pot să genereze costuri de producție mai ridicate și să sporească volumul de muncă al fermierilor și că aceste tendințe trebuie compensate printr-o remunerație corespunzătoare; subliniază, cu titlu de exemplu, că introducerea treptată a adăposturilor libere în unitățile de fătare ar necesita construcția unor noi clădiri și o perioadă de tranziție lungă, pentru a garanta că costurile suplimentare suportate sunt recuperate pe piață; solicită cooperarea autorităților responsabile în ceea ce privește eliberarea autorizațiilor de construcție și reducerea sarcinilor administrative;

27. subliniază că anumite măsuri despre care se crede că sunt benefice pentru calitatea vieții animalelor pot, de fapt, dacă nu sunt concepute în mod holistic, să fie contraproductive și să intre în conflict cu alte aspecte ale sustenabilității, și anume aspectele ce țin de calitatea vieții, sănătatea și siguranța animalelor și combaterea rezistenței la antimicrobiene, precum și în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră; menționează, de exemplu, că creșterea iepurilor în aer liber crește stresul și mortalitatea animalelor, iar cușitile colective din crescătoriile de iepuri au ca rezultat un comportament agresiv în rândul femelelor, ceea ce duce la o stare de stres, la vătămări și la deteriorarea rezultatelor ([15]); subliniază că creșterea animalelor în aer liber poate reduce controlul asupra dejecțiilor și emisiilor și poate necesita o cantitate mai mare de hrană pentru animale, ceea ce poate să ducă la creșterea emisiilor de carbon; constată că există o relație liniară între majorarea dimensiunilor țarcurilor și emisiile de amoniac ([16]), fermierii confruntându-se astfel cu norme legislative contradictorii privind calitatea vieții animalelor și problemele de mediu; observă că sistemele de adăposturi pentru fătare complet libere sau eliminarea bruscă a cușitilor în procesul de creștere a animalelor ar putea crea surse suplimentare de infecție în rândul animalelor de fermă și ar putea spori stresul cauzat de dominația teritorială și rivalitate; subliniază că adăpostirea vițeilor și a purceilor în țarcuri corespunzătoare în anumite etape ale vieții acestora ar putea limita răspândirea bolilor și a infecțiilor patogene în rândul animalelor și ar putea preveni pierderea capacităților funcționale și mortalitatea din cauze evitabile ([17]); reamintește, în acest sens, că fiecare specie trebuie să beneficieze de un tratament specific; invită Comisia să evalueze temeinic eventualele efecte dăunătoare ale fiecărei propuneri privind sănătatea și calitatea vieții animalelor;

28. atrage atenția asupra complexității multifactoriale a unei probleme grave legate de calitatea vieții în producția de porcine, și anume mușcatul cozii; constată că au fost întâmpinate dificultăți tehnice în întreaga Uniune în timpul cercetării aprofundate și a examinării factorilor de risc ce declanșează acest comportament; constată că acest lucru înseamnă că, până în prezent, nu au fost găsite soluții fiabile, ceea ce a condus, prin urmare, la o practică larg răspândită de tăiere a cozii, în ciuda eforturilor considerabile ale Comisiei și Parlamentului de a difuza informații și bune practici pentru păstrarea cozilor la porci; regretă faptul că, până în prezent, doar două state membre au interzis practica tăierii cozii; subliniază că asigurarea unui mediu mai bogat și adecvat, în special a unor materiale care pot fi manipulate și a unui spațiu potrivit, precum și

([15]) Fortun-Lamothe, L., Savietto, D., Gidenne, T., Combes, S., Le Cren, D., Davoust C., Warin, L., *Démarche participative pour la conception d'un système d'élevage cunicole socialement accepté*, „Colloque Bien-être animal: des valeurs à partager" [*O inițiativă participativă pentru conceperea unui sistem de creștere a iepurilor acceptat în societate*, „Colocviu privind calitatea vieții animalelor: valori comune"], Strasbourg, 1 și 2 iulie 2019.

([16]) Guingand, N, „Réduire la densité animale en engraissement: quelles conséquences sur l'émission d'odeurs et d'ammoniac?", *Journées Recherche Porcine* [Reducerea densității animalelor în faza de îngrășare: consecințele pentru mirosuri și emisiile de amoniu, *Zilele cercetării în domeniul creșterii porcinelor în Franța*], 39, p. 43-48, 2007.

([17]) Kollenda, E., Baldock, D., Hiller, N., Lorant, A., *Assessment of environmental and socio-economic impacts of increased animal welfare standards: transitioning towards cage-free farming in the EU* [Evaluarea efectelor asupra mediului și a celor socioeconomice ale înăspririi standardelor privind calitatea vieții animalelor: tranziția către creșterea animalelor fără cuști în UE], raport de politică al Institutului pentru politica europeană de mediu, Bruxelles și Londra, octombrie 2020.

aplicarea unor practici corespunzătoare legate de hrană și asigurarea unei pardoseli solide pot să reducă semnificativ problema mușcatului cozii; sugerează să se finanțeze și să se efectueze mai multe cercetări științifice cu scopul de a trasa o cale sustenabilă din punct de vedere economic, care va garanta că porcinele pot fi crescute în scopuri comerciale în interior, cu cozile intacte; consideră că sunt necesare soluții în legislația actuală pentru a proteja calitatea vieții porcinelor și pentru a reduce utilizarea antimicrobienelor pentru tratarea porcilor răniți; îndeamnă Comisia să se asigure că toate statele membre respectă interdicția tăierii sistematice a cozii la porcine; consideră, de asemenea, că se impune un grad mai mare de claritate privind sancțiunile pentru tăierea cozii în cazul în care porcii sunt crescuți într-un stat membru și exportați în alt stat membru pentru îngrășare ([18]);

29. reamintește că punerea în aplicare deplină a legislației actuale în fiecare stat membru este esențială pentru a îmbunătăți calitatea vieții animalelor de fermă și pentru a asigura condiții de concurență juste și echitabile pe piața internă;

30. recunoaște eforturile depuse de sectorul european de creștere a porcinelor în direcția găsirii unor alternative la castrarea purceilor și subliniază că trebuie modificate reglementările veterinare privind creșterea porcilor, pentru a se putea ține seama de progresele realizate în ceea ce privește alternativele la castrarea purceilor;

31. invită Comisia să pună la dispoziție în diferitele state membre o listă armonizată la nivel european a produselor și protocoalelor disponibile pentru utilizarea analgeziei și anesteziei în castrarea purceilor; invită Comisia să permită păstrarea pe termen scurt a medicamentelor de uz veterinar la fermă și să permită medicilor veterinari să le lase acolo în conformitate cu dispozițiile stricte ale cadrului de reglementare;

32. observă că producția de *foie gras* se bazează pe proceduri de creștere a animalelor care respectă criteriile de calitate a vieții animalelor, întrucât aceasta este o producție extensivă, care are loc în general în ferme familiale, unde păsările își petrec 90 % din viață în aer liber și unde faza de îngrășare, care durează în medie între 10 și 12 zile, cu două mese pe zi, respectă parametrii biologici ai animalelor;

33. felicită Comisia pentru publicarea, la 12 mai 2021, a orientărilor strategice privind îmbunătățirea sustenabilității și competitivității acvaculturii în UE; subliniază importanța dezvoltării sectorului acvaculturii din UE în direcția unor metode mai sustenabile, care să acorde o atenție deosebită calității vieții peștilor, pentru a soluționa actuala dependență excesivă de importuri; salută faptul că Comisia pentru pescuit a Parlamentului pregătește un raport din proprie inițiativă cu privire la aceste orientări; invită Comisia să prezinte dispoziții specifice, întemeiate pe date științifice, pentru calitatea vieții peștilor de crescătorie;

34. invită Comisia să îmbunătățească piața internă prin includerea modificărilor care rezultă din actualizarea legislației UE privind calitatea vieții animalelor, prin elaborarea unei strategii armonizate, cuprinzătoare și comune privind calitatea vieții animalelor în țările europene, cu punerea în aplicare armonizată a legislației pertinente, și prin asigurarea faptului că nu sunt reduse ambiția și standardele de îmbunătățire a calității vieții animalelor, monitorizând, în același timp, punerea în aplicare corespunzătoare și respectarea legislației existente în toate statele membre;

35. îndeamnă Comisia să informeze și să sensibilizeze consumatorii cu privire la realitatea din domeniul creșterii animalelor și la efectul său real asupra mediului, biodiversității și a climei, precum și cu privire la originea și diversitatea metodelor de producție, arătând, fără dogmatism și stigmatizare, grija și atenția pe care crescătorii o acordă animalelor lor; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească în mod semnificativ nivelul de sensibilizare și înțelegere al publicului privind realitatea creșterii animalelor și calitatea vieții animalelor, inclusiv prin procesul de educație din școli;

36. invită Comisia să își reformuleze cadrul de reglementare în sensul îmbunătățirii calității vieții animalelor în UE, făcându-l mai clar, mai cuprinzător, mai previzibil și mai accesibil, astfel încât obiectivele și indicatorii să fie mai ușor de înțeles, reducând deci marja de interpretare, și să permită și să faciliteze transpunerea uniformă la nivel național de către statele membre, înainte de a înăspri normele sau de a adăuga altele noi; sugerează ca directiva generală să fie actualizată în conformitate cu cele mai recente date științifice, pentru a include obiectivele Comisiei și așteptările cetățenilor în ceea ce

([18]) A se vedea concluziile Consiliului din 5 octombrie 2021 privind criza din sectorul cărnii de porc și proiectul de raport al Comisiei privind un audit efectuat în Danemarca în perioada 9-13 octombrie 2017 pentru a evalua activitățile statelor membre de prevenire a mușcatului cozii și de evitare a codotomiei sistematice a porcilor.

privește calitatea vieții animalelor de fermă și rezultatele cercetărilor sistemice, în paralel cu modificarea directivelor ce vizează anumite specii, ținând seama de natura creșterii animalelor, de diferitele etape ale vieții animalelor, de practicile de fermă care nu țin nemijlocit de creșterea animalelor, de tradiții și de condițiile regionale, precum și de diversitatea condițiilor pedologice și climatice;

37. observă că legislația actuală a UE privind calitatea vieții animalelor nu are un caracter cuprinzător și invită Comisia să evalueze necesitatea și impactul unei legislații specifice privind calitatea vieții animalelor, ținând seama de cele mai recente cunoștințe științifice privind speciile care sunt crescute pentru obținerea produselor alimentare și care nu fac în prezent obiectul unei legislații specifice pentru speciile în cauză; constată că nu există indicatori de calitate a vieții animalelor legați direct de animalele vizate în cazul Directivei generale și al directivelor 2008/120/CE, 2007/43/CE și 1999/74/CE ale Consiliului; recunoaște, de asemenea, că nu există cerințe cuantificabile pentru punerea în aplicare și monitorizarea condițiilor de mediu, cum ar fi calitatea aerului (azot, CO_2, praf), iluminatul (durata, luminozitatea) și zgomotul minim, ceea ce afectează nu numai calitatea vieții animalelor, ci denaturează și concurența din cauza marjei de interpretare; solicită Comisiei să stabilească astfel de indicatori, a căror aplicare să fie obligatorie și care să fie cuantificabili, specifici pentru anumite specii și actuali din punct de vedere științific;

38. îndeamnă Comisia să își clarifice cadrul de monitorizare a statelor membre și să asigure combaterea practicilor dăunătoare, iar în caz de nerespectare, să inițieze acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor; evidențiază importanța tehnologiilor de precizie în creșterea animalelor, inclusiv potențialul instrumentelor de monitorizare a sănătății și calității vieții animalelor de fermă, care contribuie la prevenirea și controlul mai eficace al focarelor de boli în ferme; subliniază că există numeroși factori care stau la baza nerespectării legislației privind calitatea vieții animalelor, inclusiv indicatori ce nu pot fi aplicați și nici cuantificați, legați direct de animalele în cauză; observă că frecvența inspecțiilor în statele membre variază de la minimum 1 % până la maximum 30 %; este preocupat că această variație mare a frecvenței inspecțiilor conduce fie la nerespectarea Regulamentului privind controlul ([19]), fie la o presiune mare pentru fermieri; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să armonizeze punerea în aplicare a Regulamentului privind controlul, pentru a armoniza frecvența inspecțiilor în toate statele membre și în diferitele sectoare de creștere a animalelor; invită Comisia să raporteze anual Parlamentului cu privire la acțiunile sale și la acțiunile statelor membre menite să îmbunătățească calitatea vieții animalelor de fermă în UE;

39. solicită Comisiei să însoțească toate deciziile cu o evaluare științifică și de impact (inclusiv impactul asupra mediului, economic și social), care ar trebui să țină seama de diversitatea metodelor agricole din fiecare sector din UE și să analizeze situația atât din punctul de vedere al animalelor (în funcție de specie și în diferite stadii de producție), cât și al fermierului, pentru a lua în considerare așteptările cetățenilor și a crea un sistem efectiv de creștere prin care să se asigure faptul că animalele trăiesc în condiții favorabile, că le este asigurată o bună calitate a vieții și că munca fermierilor este economic profitabilă;

40. subliniază că statele membre ar trebui să prevadă regimuri adecvate de punere în aplicare, care ar putea fi armonizate între statele membre, și că statele membre trebuie să asigure în permanență aplicarea strictă a legislației UE; invită Comisia să prezinte Parlamentului rapoarte periodice privind punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației Uniunii privind bunul tratament al animalelor, care ar trebui să identifice lacunele și să includă o defalcare a încălcărilor legislației pe statele membre, pe specii și pe tipurile de încălcări;

41. invită Comisia să dezvolte o mai bună cooperare între toate părțile interesate vizate și să faciliteze dialogul între diferitele părți interesate din statele membre, pentru a le permite să discute împreună cu privire la evoluția sistemelor de creștere a animalelor; încurajează schimbul de bune practici între sectoarele creșterii animalelor și între țări; solicită crearea unor instrumente care să încurajeze crescătorii inovatori să participe la proiectele de dezvoltare; solicită implicarea crescătorilor de animale și a cercetătorilor științifici din domeniul calității vieții animalelor în toate etapele studiilor efectuate în diferite regiuni ale Europei; speră ca documentele pentru studiul și diseminarea bunelor practici să fie traduse în toate limbile Uniunii Europene; recunoaște potențialul programului pentru cercetare și inovare Orizont Europa și solicită să se asigure un echilibru corespunzător între statele membre în ceea ce privește proiectele; încurajează Comisia să promoveze o abordare axată pe realizări, ca un mediu propice în care să fie reuniți reprezentanți ai statelor membre, organisme științifice, părți interesate, fermieri și ONG-uri, pentru a face schimb de opinii și de bune practici în vederea asigurării unei puneri în aplicare mai uniforme în statele membre a viitoarei legislații privind calitatea vieții animalelor, în conformitate cu obiectivele Pactului verde;

([19]) Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

42. salută crearea centrelor de referință ale UE dedicate bunului tratament al diferitelor specii și categorii de animale (EURCAW), în cadrul Strategiei UE pentru protecția și bunul tratament al animalelor 2012-2015; încurajează Comisia să dezvolte într-o mai mare măsură rețeaua de EURCAW, în special pentru speciile care nu fac obiectul legislației specifice, ca o platformă eficientă pentru diseminarea consecventă și uniformă în statele membre a informațiilor tehnice privind modul în care ar trebui pusă în aplicare legislația UE;

43. evidențiază că, în multe cazuri, gestiunea individuală și specifică influențează considerabil calitatea vieții animalelor; invită Comisia să introducă o abordare bazată pe rezultate pentru proiectele viitoare, care trebuie să fie întemeiate pe dovezi științifice și cunoștințe de specialitate, precum și pe schimburi de bune practici între fermieri ca parteneri egali;

44. subliniază importanța unor schimburi periodice cu reprezentanți ai autorităților naționale și regionale, cu asociații ale agricultorilor și organizații ale părților interesate, cu ONG-uri, cu cetățenii și cu experți cu privire la bunele practici și la îmbunătățirile necesare în domeniul bunului tratament al animalelor; subliniază că transferul de cunoștințe în acest domeniu este foarte eficient, deși costurile aferente sunt reduse, și, prin urmare, trebuie aplicat în practică mai frecvent; salută, în acest sens, reînnoirea de către Comisie a mandatului Platformei privind bunul tratament al animalelor; consideră că schimburile de bune practici și transferul de cunoștințe ar trebui consolidate și facilitate în continuare pentru a ajuta părțile implicate să își accelereze și să își simplifice schimburile periodice, precum și să stocheze și să își securizeze fluxurile de informații; subliniază importanța acestui gen de schimburi periodice și cu reprezentanți ai țărilor din afara UE care importă animale din Uniune;

45. îndeamnă Comisia să își coreleze diferitele strategii prin aplicarea unor norme care să fie consecvente cu Pactul verde european, cu Strategia „De la fermă la consumator”, cu Strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2030 și cu politicile agricole ce vizează comerțul, practicile comerciale și promovarea; subliniază că coerența dintre aceste strategii este o condiție necesară pentru viabilitatea sectorului agricol; solicită ca legislația revizuită privind calitatea vieții animalelor să fie aliniată pe deplin la prioritățile Pactului verde european și ale Strategiei „De la fermă la consumator”, extinzându-i domeniul de aplicare și sporindu-i flexibilitatea, astfel încât să poată fi adaptată la cele mai recente evoluții științifice și tehnologice; invită Comisia să alinieze politica comercială la standardele UE privind protecția și bunul tratament al animalelor, reevaluând acordurile comerciale cu țările terțe și incluzând dispoziții de reciprocitate în noile acorduri comerciale bilaterale și multilaterale, pentru a crea condiții de concurență echitabile și pentru a evita prejudicierea profitabilității economice a propriilor producători și a asigura respectarea de către aceste țări a standardelor UE în ceea ce privește bunul tratament al animalelor și calitatea produselor;

46. invită Comisia să își coordoneze diferitele texte juridice referitoare la bunul tratament al animalelor, fie la fermă, fie în timpul transportului, fie în timpul sacrificării;

Etichetarea cu privire la bunul tratament al animalelor

47. regretă că rentabilitatea economică este redusă pentru producătorii care participă la măsuri voluntare de recunoaștere a bunului tratament al animalelor; constată, de asemenea, că etichetarea cu succes privind calitatea vieții animalelor va fi posibilă numai dacă se asigură o rentabilitate economică mai mare pe baza unor prețuri mai mari și dacă beneficiile și costurile sunt repartizate echitabil pe întregul lanț agroalimentar, asigurându-le fermierilor o cotă justă din prețul mai mare plătit de consumator pentru produsele alimentare care respectă cerințele de etichetare ale UE privind calitatea vieții animalelor;

48. invită Comisia să negocieze la nivel multilateral și în cadrul acordurilor bilaterale clauze de reciprocitate cu privire la respectarea normelor referitoare la calitatea vieții animalelor în cazul produselor importate, inclusiv pentru a le oferi consumatorilor informații corecte;

49. subliniază că introducerea oricărui sistem de etichetare privind calitatea vieții animalelor impune adoptarea din timp a unor norme armonizate, elaborate în colaborare cu toate părțile interesate, bazate pe indicatori științifici clari și însoțite de campanii de promovare de anvergură și de activități de informare adresate consumatorilor europeni;

50. invită, de asemenea, Comisia să garanteze o bună calitate a vieții animalelor în aval față de producători și să includă acest aspect în dispozițiile armonizate privind etichetarea voluntară;

51. invită Comisia să înceapă elaborarea unui sistem cuprinzător al UE pentru etichetarea animalelor, în vederea creării unui cadru obligatoriu la nivelul UE pentru etichetarea voluntară, care ar trebui să vizeze toate fermele de animale, dar să includă și să recunoască caracteristicile specifice ale fiecărei specii, astfel încât să fie limitate riscurile de denaturare a concurenței pe piața internă, lăsând în același timp suficient spațiu pentru inițiativele private care investesc în diversificarea produselor și respectă standarde mai ridicate privind calitatea vieții animalelor ca un avantaj comercial;

52. solicită Comisiei să propună un cadru armonizat și obligatoriu la nivelul UE, cu cerințe comune pentru etichetarea voluntară privind calitatea vieții animalelor, care să se bazeze pe normele UE și care să invite statele membre să înregistreze diferitele abordări utilizate; solicită ca specificațiile acestui cadru să fie elaborate pe baza unei abordări realiste din punct de vedere tehnic și întemeiate pe date științifice, care să reflecte metodele utilizate în tot ciclul de producție, iar cadrul propriu-zis să asigure o restituire a valorii către crescătorii de animale, pentru a favoriza realizarea unor progrese în domeniul calității vieții animalelor pe baza mecanismelor pieței; insistă că sistemul de etichetare trebuie să se bazeze pe un set clar de referințe tehnice, fiind definiți foarte clar termenii și afirmațiile ce pot fi folosite în operațiunile de marketing, pentru a preveni informarea greșită a consumatorilor și dezinformarea privind calitatea vieții animalelor;

53. reamintește că, din motive de coerență, ar trebui etichetate, de asemenea, produsele transformate și ingredientele de origine animală; recomandă ca sistemul propus de etichetare cu privire la calitatea vieții animalelor să ia în considerare faptul că consumatorii doresc să afle tot mai multe informații, precum și obiectivele similare ale Strategiei „De la fermă la consumator” în ceea ce privește sustenabilitatea, aspectele ce țin de sănătate și alimentație, alături de calitatea vieții animalelor;

54. invită Comisia să examineze amănunțit posibilul impact, îndeosebi asupra crescătorilor de animale, al introducerii unui cadru obligatoriu al UE cu cerințe comune de etichetare, evaluând în detaliu impactul asupra tuturor actorilor din lanțul de aprovizionare cu alimente, de la crescătorii de animale până la consumatori, bazându-se în special pe experiența acumulată de unele state membre care au introdus în ultimii ani sisteme publice de etichetare; invită Comisia să evite conflictele dintre eventualele sisteme viitoare și cadrele de etichetare existente, în special în ceea ce privește cerințele obligatorii din anumite directive referitoare la calitatea vieții animalelor; este preocupat de rezultatele unei evaluări anterioare a impactului, efectuată de Comisie în 2012, care arată că etichetarea poate crește costurile suportate de sector fără a crește neapărat și beneficiile;

55. invită Comisia să realizeze o politică de apărare a sectorului european al creșterii animalelor, prin interzicerea importurilor în Europa de animale sau de carne care nu respectă standardele europene privind calitatea vieții animalelor;

o

o o

56. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.